

DEČJE VESTI

2020 • TREĆE TROMESEČJE • ZAPADNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

adidas

Sadržaj

Naslovna strana: *Bonte Medu, 14, voli da peva u Gabonu, a Isus je blagoslovio njegovu muziku. Zahvaljujući njegovom pevanju, dvoje ljudi je predalo svoja srca Isusu. Priču o njemu možete pročitati na 12. stranici vašeg časopisa.*

GABON

- 4 Molitva u Isusovo ime / 4. jul
- 6 Flaša koja je pala / 11. jul
- 8 Sve je postalo crno / 18. jul
- 10 Velika tuča / 25. jul
- 12 Sila pesme / 1. avgust
- 14 To peče! / 8. avgust
- 16 Pravi misionar / 15. avgust
- 18 Glas iz bunara / 22. avgust

LIBERIJA

- 20 Dečak po imenu tata / 29. avgust

22 Pirinač za boga reke / 5. septembar

24 Velike noge, velika nevolja / 12. septembar

GVINEJA

26 Novi život / 19. septembar

28 Program 13. Subote:
 Veliko nadmetanje / 26. septembar

30 Budući projekti 13. Subote

31 Dodatne aktivnosti

35 Uredništvo časopisa

36 Mape

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju Adventističke srednje škole u glavnom gradu Gabona, Librvilu. Škola slikana za vreme građevinskih radova u martu 2019. biće otvorena za prijem 280 učenika u oktobru 2020. godine. Pročitajte priče iz Gabona od 4. do 9. stranice vašeg časopisa, i skinite slike ovog i drugih projekata 13. Subote: bit.ly/WAD-2020.

©2020 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo Subotne škole,

Endrju Mekčizni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji u kojoj se nalazi 22 države: Benin, Burkina Faso, Kamerun, Kape Verde, Centralna Afrička Republika, Čad, Kongo, Ekvatorialna Gvineja, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja, Gvineja Bisau, Obala Slonovače, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sijera Leone i Togo.

U ovoj oblasti živi 436 miliona ljudi, uključujući 834.183 vernika Adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 523 ljudi.

Značajna uloga koje adventističko obrazovanje ima u širenju evanđelja postalo je obilato vidljivo dok sam prikupljao misionске priče iz tri države, Gvineje i Liberije koje će primiti deo sredstava darova 13. Subote u ovom tromesečju za otvaranje škole, i Gabona koji je već primio sredstva darova 13. Subote za izgradnju škole 2017. godine.

„Obrazovanje je ključ za razvoj crkve u zapadnoj Africi“, rekao mi je Aleksis Kuadio, pomoćnik u Kancelariji pionira svetske misije za Zapadno

centralnoafričku diviziju, dok smo zajedno putovali obilazeći ove tri države.

Primetili smo da se 75% adventističkih škola u ovoj diviziji nalazi u Gani, u kojoj živi skoro polovina vernika divizije.

„Crkva nije snažna u državama francuskog govornog područja“, rekao je Aleksis. „Potrebno je da im pomognemo otvaranjem škola, pa čak i malih klinika.“

Gvineja i Gabon su zemlje francuskog govornog područja, dok se u Liberiji i Nigeriji govori engleski jezik.

Posebne činjenice

Ako želite da učinite svoju Subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misionски časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/WAD-fastfacts-2020 ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu (Facebook.com/misionquarterlies).

Iskoristite prednosti misionских priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, a posebno su usredsređene na primaoce misionских darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na Internetu da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video-klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu dok čitate misionске priče, ili možete odštampati i slikama ukrasiti prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Vaša podrška misiji Hrišćanske adventističke crkve je veoma važna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što ohrabrujete decu da budu misionски orijentisana. 🌐

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Izgradnju akademije „Kobaja“, škole osnovnog i srednjeg obrazovanja u Konakri, u Gvineji.
- Otvaranje osnovne škole/centra uticaja u Bučananu u Liberiji.
- Osnivanje medicinskog centra u Abudži u Nigeriji.

GABON | 4. jul

Prisilija Ndong, 14

Molitva u Isusovo ime

Porodica Ndong iz glavnog grada Gabona, Librivila, voli da se moli. Otac i majka toliko vole da govore o Bogu da su svoje troje dece nazvali po francuskoj reči za molitvu „priere“. Najstariji dečak zove se Priel, devojčica posle njega je Priela, a najmlađa devojčica je Prisilija.

Mala Prisilija se od svoje treće godine molila svake večeri pre spavanja. Ponekad bi kleknula pokraj kreveta, ali obično bi se popela na krevet i kleknula na mekani dušek. Pognula bi glavu, sklopila ruke i zatvorila oči.

Jedne večeri, kada je Prisilija imala 12 godina, popela se na krevet u 9 sati uveče da se moli. Njena starija sestra, trinaestogodišnja Priela, takođe se popela da se zajedno pomole. One su spavale u istom krevetu.

Držeći se za ruke, pognule su glave i zatvorile oči.

„Oče naš na nebesima“, molila se Prisilija, „hvala Ti na svemu. Sada, kada idem da spavam, želela bih da pošalješ svoje anđele da budu oko mene i oko kuća naših komšija. Oče, daj mi lepe snove. Molim Te, otkrij nam skrivene stvari koje ne znamo. U Isusovo ime, amin.“

Nakon što se i Priela pomolila, devojčice su se uvukle ispod pokrivača. Ubrzo su zaspale.

Oko 2 sata posle ponoći, dok su još spavale, Prisilija odjednom nije mogla da dođe do vazduha. Osećala je da je nečija ruka steže oko vrata. Borila se da udahne. Bacala se po krevetu pokušavajući da pobegne od ruku koje su joj stezale vrat. Tada se setila da joj je majka rekla da se moli ako ima neki problem.

„Moli se u Isusovo ime“, rekla je tada majka. „Pozovi se na Isusovo ime u bilo koje vreme.“

Iako je bila prestrašena, Prisilija je mirno rekla: „U Isusovo ime.“ Zatim je odrecitovala 23. Psalam, koji počinje rečima: „Gospod je pastir moj, ništa mi neće nedostajati...“

Tada se probudila. Otvorivši svoje oči u mraku, shvatila je da nije sanjala. Zaista nije mogla da diše. Nevidljive ruke su joj stezale vrat. Njeno srce je ubrzano kucalo.

Kleknula je pokraj kreveta.

„Gospode, hvala Ti što me štitiš“, molila se. „Ja ne znam ko želi da mi naškodi. U Isusovo ime, amin.“

Istog trena, osetila je olakšanje oko vrata, mogla je slobodno da diše. Duboko je udahнула. Videla je da je njena sestra spavala. Vrativši se nazad u krevet, brzo je utonula u san sa pouzdanjem da je Isus štiti.

Ujutro, Prisilija je ispričala majci o svom zastrašujućem iskustvu. Majka je bila iznenađena, ali joj je bilo drago što se ćerka molila.

„Verovatno je neko pokušao da ti naškodi putem vradžbina dok si spavala“, rekla je majka. „Ko zna šta bi se dogodilo da se nisi pomolila u Isusovo ime.“

Prisilija se svakodnevno zahvaljuje Isusu za oslobađanje koje joj je darovao.

U vezi sa pričom

- Potražite Librvil na mapi Gabona.
- Pročitajte priču o Prisilijinom bratu Prielu sledeće sedmice.
- Pogledajte Prisiliju na Jutjubu: bit.ly/Pricilia-Ndong.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Praying-in-Jesus-Name).
- Slike vezane za projekte 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Svake večeri se moli: „Gospode, hvala Ti za život i zaštitu koju mi svakodnevno pružaš.“

Pre tri godine, deo sredstava priloženih 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju srednje škole za 280 učenika u Prisilijinom rodnom gradu Librvilu, u Gabonu.

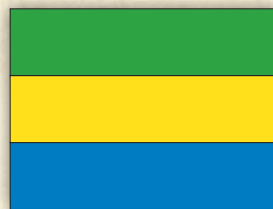
Hvala vam što planirate da priložite darove 13. Subote da biste pomogli da se izgrade nove škole u Gvineji i Liberiji. 🌍

MISIONSKI ZAPISI

Hrišćanska adventistička crkva zvanično je priznata od strane vlasti u Gabonu 1981. godine.

Oko 73% populacije praktikuje barem neke elementa hrišćanstva, 12% praktikuje islam, 10% tradicionalna domorodačka verovanja, a 5% smatra se ateistima.

GABON | 11. jul

Flaša koja je pala

Priel Ndong, 16

Trinaestogodišnji Priel Ndong je čistio pod svoje kuće u Librvilu, u Gabonu, jednog lepog letnjeg popodneva.

Nakon što je očistio pod, uzeo je zelenu kantu i krenuo prema česmi u dvorištu. U njegovom komšiluku niko nije imao tekuću vodu u kući, pa su svi išli sa kantama do česme da uzmu vodu za piće i kupanje.

Priel je nosio 4 teške kante pune vode do kuće i ipraznio ih u veliko korito.

To je bio težak posao i veoma se umorio kada je doneo svu vodu. Napravio je kratku pauzu i legao na svoj krevet. Nakon kratkog odmora, otišao je na prednji trem da čita knjigu. Dok je sedeo na beloj plastičnoj stolici, otvorio je hrišćansku knjigu i počeo da čita.

Ne više od pet minuta kasnije, čuo je neki zvuk koji je dopirao odozgo.

Errrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

Pogledao je. Njegova porodica je živela u prizemlju dvospratne kuće. Komšije su živеле na spratu.

Errrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

Priel je pokušao da raspozna zvuk.

Errrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

Zvučalo je kao da se staklena flaša kotrlja po podu, i da se stalno iznova kotrlja, kotrlja, kotrlja.

Odjednom, neki glas je rekao: „Ustani i idi!”

Prielu se nije ustajalo. Pitao se: „Zašto bih morao da se pomeram oдавде? Čitam knjigu.”

Errrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

A onda je pomislio: „Taj glas nije slučajnost. Bolje da se pomerim.”

Ustao je i pomerio se jedan korak od stolice. U tom trenutku jedna velika zelena flaša vina pala je sa komšijskog balkona i polomila se na tremu ispred stolice

na kojoj je sedeo. Flaša bi mu direktno pala na glavu. Raspala se u sitne komade.

Priel je odskočio od zvuka lomljenja stakla. Nijedan komadić stakla ga nije povredio. Bio je bezbedan. Tada se setio da se osećao mrzovoljno kada je čuo glas da se pomeri sa mesta na kome je sedeo. Osetio se posramljeno. Bog ga je zaštitio na izvanredan način.

U svojoj sobi se pomolio: „Hvala Ti, Gospode. Da nisi bio tu, ne znam šta bi se dogodilo sa mnom.“

Priel nikada nije zaboravio kako ga je Bog zaštitio tog letnjeg dana.

„Naučio sam lekciju“, kaže. „Bog je tako dobar. Zaštitio me je od ozbiljne povrede. Treba uvek da slušamo Boga.“

Pre tri godine, deo darova 13. Subote pomogao je da se izgradi srednja škola za 280 učenika u Prielovom rodnom gradu Librvil, u Gabonu.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva 13. Subote ovog

U vezi sa pričom

- Pronađite Librvil na mapi Gabona.
- Pročitajte priču o Prielovoj mlađoj sestri od protekle sedmice i o njegovom ocu sledeće sedmice.
- Podelite poruku koju je Priel izgovorio: „Bog je naš Otac i On štiti svoju decu. Bog je Bog ljubavi.“
- Pogledajte Priela na Jutjubu: bit.ly/Priel-Ndong.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/A-Falling-Bottle).
- Slike povezane sa projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

tromesečja, kojima ćete pomoći da se izgrade nove škole u dve druge afričke države, Gvineji i Liberiji. 🌍

NEVEROVATNA
PRIRODA

Nacionalni park Ivindo nalazi se 362 km od Librvila u istočnocentralnom delu Gabona. Ovaj park je presečen ekvatorom, a u njemu se nalaze poznati vodopadi Kongu i Langue Bej, jedna od pet najznačajnijih šumskih čistina u Africi. Razne divlje životinje poput šumskih slonova, gorila, šimpanzi i ptica mogu se tamo naći.

GABON | 18. jul

Brijand Abesolo Ndong, 44

Sve je postalo crno

Sve je postalo crno kada je trinaestogodišnji Brijand Ndong kročio u veliku katedralu u Librvilu, u Gabonu.

Njegova porodica se tek doselila u grad iz sela Melo na granici sa Kamerunom. Majka je odvela Brijanda, njegove tri sestre i dva brata u katedralu u nedelju. Sve je bilo tamno. Nije mogao ništa da vidi i osećao je da je vreo.

„Ne mogu ništa da vidim“, obratio se majci. „Imam temperaturu. Molim te, izvedi me napolje.“

Majka ga je povela do izlaza. Kada je izašao, mogao je da vidi nebo, drveće i zabrinuto lice svoje majke.

„Da li si dobro?“, upitala je. „Da li možeš da vidiš?“

Stavila je ruku na njegovo čelo.

„Izgleda da je temperatura spala“, rekla je.

Brijand je klimnuo glavom.

„Sada je sve u redu“, rekao je.

Ovaj događaj je zaista bio čudan. On nije razumeo šta se to dogodilo, ali izgledalo je kao da Bog nije bio prisutan u toj crkvi.

Naredne nedelje, majka je odvela Brijanda u drugu katedralu, najveću u Librvilu. Ušao je i sve mu je odjednom postalo crno pred očima. Opet mu je skočila temperatura.

„Mama, ne vidim“, rekao je. „Imam temperaturu. Molim te, izvedi me na ulicu.“

Izvan katedrale, vid mu se povratio, a temperatura spala.

Naredne nedelje, majka je odvela Brijanda u veliku katedralu još jednom. Opet je izgubio vid i dobio temperaturu. Majka je rekla dečaku da više ne mora da ide u crkvu.

Otac je bio zadovoljan. On nije bio hrišćanin i nije video nikakav razlog zašto bi njegov sin išao u crkvu.

Prošlo je neko vreme. Jednog dana, dok je Brijand pešaćio do škole, primetio

U vezi sa pričom

- Pronađite Librvil na mapi Gabona.
- Brijand je profesor fizike i koordinator svetske misije za Adventističku crkvu u Gabonu. Kao koordinator svetske misije, on nadgleda misionerske projekte i rad pionira svetske misije. Više informacija o radu pionira pronadite na: bit.ly/GMpioneers.
- Četvrtog i jedanaestog jula pročitajte priče o Brijandovoj deci.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Everything-Went-Black).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

je natpis „Hrišćanska adventistička crkva“. Prolazeći svakog dana pored tog znaka, pitao se kakva je to crkva.

Jedne Subote, nakon što je završio svoje poslove, ponovo je prošao pored crkve.

Došao je do prednjeg ulaza i oprezno zavirio unutra. Video je ljude koji su sedeli u dvorani u malim grupama za Subotnu školu. Nikada ranije nije video da ljudi sede u malim grupama u crkvi. Ovaj nepoznat prizor ga je zbunio. Otrčao je kući.

Naredne Subote, ponovo je došao do crkve i oprezno kročio u salu. Želeo je da sazna više o crkvi, ali se plašio da će opet oslepeti ako uđe unutra.

Kročio je jednom nogom unutra. Sve mu je delovalo normalno. Mogao je dobro da vidi.

„Uđi slobodno, uđi“, čuo je neki glas.

Brijand je pogledao. Čovek u crkvi je primetio njegovo oklevanje. Pozvao ga

je da sedne. Dečak je ušao i seo. Nije bilo slepila, ni temperature.

Brijand je nastavio da dolazi svake Subote i ubrzo se krstio.

Otac nije bio zadovoljan njegovom odlukom. Nije voleo što njegov sin odlazi u crkvu.

Brijand se molio Bogu da omekša očevo srce. Međutim, posle nekog vremena, nije mogao više da sluša ljutite reči koje mu je otac upućivao i napustio je kuću. Boravio je kod jednog adventističkog prijatelja sedmicu dana.

Otac se pokajao što je govorio grube reči, otišao je do Adventističke crkve da zamoli pastora da pošalje njegovog sina nazad kući. Imao je puno pitanja o Adventističkoj crkvi, a pastor mu je odgovarao na sva pitanja. Otac je shvatio da je Adventistička crkva negovala životni stil kojim je želeo da njegova deca žive.

Kada se vratio kući, sazvao je porodični skup i pozvao Brijanda da se uključi.

„Crkva u koju Brijand ide je Gospodnja crkva“, rekao je otac. „Ona ne dozvoljava alkohol ni cigarete. Ja želim da sva moja deca idu u tu crkvu, a i ja ću tamo odlaziti.“

Brijand je bio iznenađen i oduševljen. Bog je odgovorio na njegove molitve time što je taknuo očevo srce. Mir je prožeo njihov dom.

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju srednje škole za 280 učenika u Brijandovom rodnom gradu Librvilu, u Gabonu. Hvala vam što planirate da izdvojite sredstva 13. Subote ovog tromesečja, koja će biti upotrebljena za izgradnju dve škole u afričkim državama Gvineji i Liberiji. 🌍

GABON | 25. jul

Velika tuča

Agi Mombo Tati, 15

Emanuel je želeo da isprovocira trinaestogodišnjeg Agija za vreme školskog odmora između časa francuskog i fizike u Adventističkoj školi u Librvilu, u Gabonu.

Znao je da je Agi „kratkog fitilja“ i zato je počeo da izgovara ružne reči. Iznerviran, Agi je ošamario dečaka po obrazu. Emanuel je odmah uzvratio šamar Agiju. Agi se tada razljutio i udario Emanuela u lice.

Deca su se odmah okupila oko dvojice dečaka koja su se tukla. „Nemojte ih predkicati“, vikali su. „Pustite ih da se tuku!“ Razredni starešina je dotrčao i razdvojio ratoborne dečake. Ostala deca su se razišla na svoja mesta.

„Zašto se tučete?“, upitao je.

„Bio je zao prema meni“, rekao je Agi.

„Udario me je“, uzvratio je Emanuel.

„Ne treba da se tučete“, odgovorio je razredni starešina. „Tuča je za životinje. Izvinite se jedan drugome.“

Za kaznu, dečaci su morali dva sata da kleče pred celim razredom. To su bila duga dva sata.

Nakon nekog vremena, Agi je došapnuo Emanuelu: „Zašto si bio zao prema meni?“

„Samo sam se šalio“, odgovorio je Emanuel tiho.

Agiju je bilo žao što je izgubio kontrolu.

Tog leta, deda je poslao Agija u izviđački kamp u Fransvil, grad koji se nalazi na 12 sati vožnje od Librvila.

Agijev biblijski učitelj je takođe otišao na kampovanje. Držao je jutarnje i večernje bogosluženje. Na kraju tronedelnog kampovanja, pitao je da li bi neko hteo da preda svoje srce Isusu.

„Još niste doneli odluku da predate svoj život u Isusove ruke“, kazao je. „Još se borite sa grehom u svom životu. Ne želite da se prepustite jer se niste u potpunosti predali Hristu.“

Kada je Agi čuo te reči, setio se svog naglog temperamenta. Setio se kako ga je doveo do mnogih tuča i učinio njegove roditelje nesrećnim. Želeo je da se promeni. Tiho se pomolio: „Gospode, ja želim da Te sledim.“

A onda je ustao i otišao do prvog reda. Svi su bili iznenađeni. Njegov biblijski učitelj je bio srećan što je dečak želeo da se krsti.

Kada je Agi izašao iz reke nakon krštenja, osećao se isto kao i ranije. Mislio je da će se nešto čudno dogoditi, međutim, sve je bilo uobičajeno.

Kako su dani prolazili, primetio je da više nije uživao u mnogim stvarima iz prošlosti. Njegovi prijatelji su primetili da se više nije tako lako ljutio kao ranije.

Jednom prilikom, Emanuel je u školu doneo kolače na prodaju, a Agi nije želeo da ih kupi.

„Neću danas da kupim“, rekao je, „ne osećam se dobro.“

„Hajde, kupi, kupi!“, bio je uporan Emanuel.

„Ne, ne mogu“, odgovorio je Agi.

Emanuelovo lice se iskrivilo od besa, pa je ošamario Agija.

„Idi!“, uzviknuo je. „Odlazi!“

Agi se nije uopšte ljutito osećao.

„Tuča je za životinje“, rekao je i otišao.

U vezi sa pričom

- Pronađite Librvil i Fransvil na mapi Gabona.
- Ime Agi je biblijsko ime Agej.
- Pogledajte Agija na Jutjubu: bit.ly/Aggee-Mombo.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/Big-Fight-WAD).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Uz Božju pomoć, dani njegovog naglog temperamenta bili su završeni.

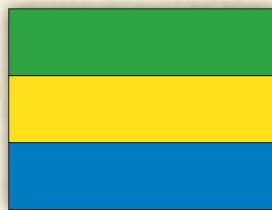
Pre tri godine deo sredstava priloženih 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju srednje škole za 280 učenika u Agijevom rodnom gradu Librvilu, u Gabonu. Hvala vam što planirate da izdvojite velikodušna sredstva ovog tromesečja koja će pomoći da se izgrade škole u dve afričke države, Gvineji i Liberiji. 🌍

U Gabonu se nalazi 80% afričke populacije babuna. Takođe, 80% zemlje je pokriveno prašumama, a 80% stanovništva živi u gradovima.

NEVEROVATNA
PRIRODA

GABON | 1. avgust

Bonte Medu, 14

Sila pesme

Vođa hora je imala važno obaveštenje: „Naš hor *Hristova deca* pozvan je da nastupa na jednom muzičkom koncertu u velikoj koncertnoj sali. Treba da vežbamo.“

Tridesetoro dece hora *Hristova deca* iz Hrišćanske adventističke engleske crkve trebalo je da peva pet pesama na koncertu u Librvilu, u Gabonu. Dečji horovi iz drugih adventističkih crkava takođe su se spremali za nastup.

Dvanaestogodišnji Bonte Medu nije mogao da dočeka taj veliki dan. Vredno je vežbao pesme sa svojim horom za taj događaj.

Jednom prilikom, pozvao je druga iz škole na koncert. Prijatelj se nasmejao. „Zar ti umeš da pevaš?“, upitao je rugajući se. „Da li ti znaš kako treba da se peva?“

Bonte je imao kartu za koncert u svom džepu. Izvadio ju je da bi je pokazao prijatelju.

„Au, pa ti umeš da pevaš“, rekao je pri-

jatelj zadivljen. „Potrudicu se da dođem.“

Bonte je prišao drugom školskom drugu, Obami. Nešto ranije, Obama ga je pozvao da sa njim poseti njegovu nedeljnu crkvu. Bonte je otišao sa svojim ujakom u slučaju da je potrebno da objasnjava svoju adventističku veru.

„Obama, želeo bih da te pozovem da dođeš na naš koncert“, rekao je Bonte.

Obama se nasmešio.

„Ti si uvek bio dobar prema meni. Pihvatio si moj poziv da dođeš u moju crkvu, tako da ću pokušati da dođem na tvoj koncert.“

Bonte je pozvao osam školskih drugova na koncert, a njih petorica su se odazvala.

Nakon koncerta, Bonte je pitao svoje prijatelje šta misle o muzici.

„Bilo je dobro“, rekao je jedan od njih.

„Bilo je lepo slušati kako proslavljate Isusa“, rekao je drugi.

Bonte je bio zadovoljan što je kroz

U vezi sa pričom

- Pronađite Librvil na mapi Afrike.
- Bonte znači „dobrota“.
- Pogledajte Bontea na Jutjubu: bit.ly/Bonte-Medou.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/Power-of-a-Song).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

muziku mogao da posvedoči o svojoj ljubavi prema Isusu.

Dve godine su protekle i on je zaboravio na koncert.

Jednog dana otišao je u radnju da kupi namirnice za majku i čuo je kako ga neko zove.

„Bonte! Bonte!“, vikao je jedan dečak.

Okrenuo se i iznenadio što vidi Karlina, jednog od dečaka koga je pozvao na koncert. Karlin je napustio školu na kraju te školske godine i svima rekao da se sa svojom porodicom seli u drugi grad.

„Rekao si mi da se seliš“, rekao je Bonte. „Kako to da si ovde?“

„Moja porodica se nije preselila“, rekao je Karlin. „Moji roditelji su me samo prebacili u drugu školu.“

Karlin je počeo da govori o koncertu. Rekao je da su pesme ostavile dubok utisak na njega i da posle toga nije mogao da prestane da razmišlja o Isusu. Želeo je da sazna više, tako da je čitao Bibliju, a kasnije i predao svoje srce Isusu.

„Ne znam kako da ti se zahvalim“, izjavio je Karlin. „Ti si me uputio ka istini kada ništa nisam znao o tome.“

Priči tu nije kraj. Karlin je rekao da je još nečiji život bio promenjen koncertom. U svojoj novoj crkvi pevao je pesmu koja je takla njegovo srce na koncertu. Ta pesma takla je srce jednog čoveka u njegovoj crkvenoj zajednici, koji se kasnije krstio.

Karlin je izvadio novac iz svog džepa, pokušavajući da ga da Bonteu. Bonte je odmahnuo glavom.

„Ne, ne mogu da primim novac“, rekao je. „Mi besplatno svedočimo istine iz Biblije.“ Karlin je insistirao da Bonte uzme novac.

Jedan momak iz komšiluka koji je stajao nadomak njih nije mogao da poveruje da je Bonte odbio novac.

„Šta je sa tobom?“, upitao je. „On ti nudi novac, uzmi ga.“

„Ne, mi ne uzimamo nadoknadu kada pomažemo drugima“, odgovorio je Bonte.

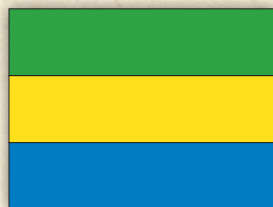
Karlin je vratio novac u džep.

Bonte se radosno osmehivao kada je napustio radnju. Bog je njega upotrebio da promeni život dveju osoba. Odlučio je da pozove drugu decu i odrasle u crkvu u Subotu.

„Želim da zadobijam duše za Gospoda.“

Pre tri godine deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju srednje škole za 280 učenika u Bonteovom gradu Librvilu, u Gabonu.

Hvala vam što planirate da izdvojite obilna sredstva za darove 13. Subote ovog tromesečja da biste pomogli izgradnju škola u druge dve afričke države, Gvineji i Liberiji. 🌍

GABON | 8. avgust

To peče!

Đerlinde Mungengi, 32

Nešto čudno se dogodilo kada je Đerlinde Mungengi imala 3 godine. Osetila je da su njene ruke odjednom postale vrele.

„To peče! To peče!“, plakala je tresući ruke u neuspešnom pokušaju da ih ohladi.

Njena braća i sestre su se smejali. Mislili su da se ona igra.

„To peče! To peče“, ponavljali su, imitirajući je.

Međutim, Đerlinde se nije igrala. Osećala se strašno.

Osećaj vreline je trajao oko sedmicu dana, a zatim je odjednom prestao.

Sve je bilo u redu dva ili tri meseca, a zatim...

„To peče! To peče!“, vikala je mlatarajući rukama.

„To peče! To peče!“, imitirala su je braća i sestre rugajući joj se.

Kako je Đerlinde rasla, druge čudne stvari su počele da se dešavaju. Ponekad bi divlje trčala kao da je neko goni. Kada je imala 7 godina, istrčala je iz kuće, otrčala preko

dvorišta i preskočila ogradu od 1,5 m iz jednog pokušaja. Kada je majka upitala kako je uspeła da preskoči tu visinu, Đerlinde je bila iznenađena. Nije se sećala da je preskočila ogradu.

„Kako bih ja to mogla da preskočim?“, upitala je. „To je isuviše visoko.“

Ponekad bi Đerlinde osetila jaku želju da zadavi svoje roditelje ili braću i sestre golim rukama. Ali, tada bi čula unutrašnji glas koji joj govori: „Nemoj to da činiš!“ Naprežući svu svoju snagu, uspeła je da nikog ne napadne.

Đerlinde nije mogla da ide u školu. Niko nije znao kada će početi da se čudno ponaša. Neko je morao stalno da bude uz nju. Bila je veoma nesrećna.

Kada je imala 13 godina, jedna starija sestra ju je odvela na seriju evanđeoskih predavanja u Hrišćansku adventističku crkvu u Port Gentilu, u Gabonu. Propovednik je rekao da Isus može da oslobodi ljude od bilo kakvog problema. Vraćajući se kući, sestra je upitala Đerlinde:

U vezi sa pričom

- Pronađite Port Gentil na mapi Afrike.
- Đerlindin otac je imao 6 žena i 20 dece. Đerlinde je bila prvo dete njegove četvrte žene.
- Pogledajte Đerlinde na Jutjubu: bit.ly/Djerlinde.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/lts-burning).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

„Da li si čula šta je propovednik rekao? Isus te može osloboditi od tvog ludila.“

„Želim da me oslobodi“, rekla je Đerlinde.

Nakon završetka serije predavanja, Đerlinde je proučavala Bibliju sa jednim vernikom crkve, pripremajući se za krštenje. Međutim, čudna dešavanja su se nastavila. Jedne večeri, preskočila je molitveni sastanak u crkvi jer su je ruke ponovo pekle. Vernici crkve su došli u njen dom i molili se da bude oslobođena od demona.

Đerlinde je predala svoje srce Isusu i bila krštena sa 14 godina. Čudna dešavanja su prestala i njena braća i sestre su to zapazili. Otac ju je upitao šta se dogodilo.

„Predala sam svoje srce Isusu i krstila se u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi“, odgovorila je.

Đerlinde je imala novi život pred sobom. Isus joj je dao slobodu.

Kasnije je pozvala oca na evanđeoske sastanke i on se ubrzo krstio. Ostala njena braća i sestre, njih desetoro, postali su hrišćani. Njen omiljeni biblijski stih je: „Teši se Gospodom, i učiniće ti šta ti srce želi.“ (Psalam 37,4)

„Svaki put kad od Boga nešto tražim, On mi odgovara“, kaže ona. „Tražila sam od Boga da me oslobodi ludila, i dao mi je slobodu.“

Deo darova 13. Subote 2017. godine bio je upotrebljen za izgradnju srednje škole za 280 učenika u Librvilu, u Gabonu.

Hvala vam što planirate da priložite obilan dar 13. Subote za izgradnju škola u dve afričke države, Gvineji i Liberiji. 🌍

Gabonci koriste maske u svetkovanju predaka i prilikom obeležavanja značajnih događaja u životu. One su deo pogrebnih i poljoprivrednih rituala. Gabonci upotrebljavaju maske da promovišu plodnost, duhovnu zaštitu i da iskažu svoj kulturni identitet. Maske se razlikuju po stilu, geometrijskim oblicima, stilizovanim, često preteranim karakteristikama, i realističnim, detaljnim izrazima lica.

GABON | 15. avgust

Rorive Vinga, 22

Pravi misionar

Rorive Vinga je upoznao prijatelja sa Hristom još dok je bio dečak. Njegov otac, vojnik u gabonskoj vojsci, bio je stacioniran u istočnom gradu Kulamutu. Zbog toga se Rorive preselio u novi dom sa svojim roditeljima i četvoro mlađe braće i sestara.

Međutim, imali su problem. U tom gradu nije bilo adventista. Postojala je crkva, ali je bila zatvorena jer mnogo godina niko tamo nije držao bogoslužnja. Zgrada je bila stara i oronula.

Otac je pozvao Roriva i ostale članove porodice da pomognu u popravljanju crkve.

„Mi ćemo svetkovati Boga Subotom u crkvi iako smo jedini adventisti u gradu“, rekao je otac.

Porodica je naporno radila da obnovi crkvu i ubrzo su svake Subote održavali bogoslužnja, svake srede molitveni čas, a svakog petka večernje bogoslužnje.

Rorive je u školi stekao nove drugo-

ve. Voleo je Isusa i voleo je da govori o Njemu. Jedan novi drug Glen bio je radoznao i postavljao je mnogo pitanja u želji da sazna što više. Ova dvojica dečaka su ubrzo počela da razgovaraju o Isusu nakon škole.

Jednog petka uveče, Rorive je došao u crkvu na večernje bogoslužnje sa ocem, majkom, svojom mlađom sestrom i trojicom mlađe braće. Na svoje iznenađenje, video je Glenu kako stoji kraj crkve.

„Šta radiš ovde?“, upitao ga je Rorive.

„Ja živim ovde u komšiluku“, odgovorio je Glen.

„Odlično!“, rekao je Rorive. „Pridruži nam se.“

Glen nije mogao da dođe u crkvu te večeri, ali je obećao da će doći drugi put. Dve sedmice kasnije, pojavio se na subotnom jutarnjem bogoslužnju. Veoma mu se svidelo.

„Ova crkva je drugačija“, rekao je.

Nekoliko meseci kasnije, Glen je pre-

dao svoj život u Hristove ruke i krstio se. Nakon toga, pozvao je celu svoju porodicu u crkvu i oni su uskoro bili kršteni.

Glen je rekao Rorivu da se molio Bogu da ga dovede do prave crkve kada se Rorivova porodica doselila u grad. „Nikad nisam razmišljao da će prava crkva biti ona koja se nalazi pored moje kuće“, rekao je.

Rorive je bio srećan što su Glen i njegova porodica predali svoja srca Isusu. Kako je vreme prolazilo Subotom je sve više i više ljudi proslavljalo Boga.

Neobičan san

Rorive je odrastao i preselio se u glavni grad Gabona, Librvil, kako bi tamo išao na fakultet. Upoznao je nove prijatelje i postao aktivan u Samarićanskoj adventističkoj crkvi. Međutim, primetio je da se crkva nalazila u lošem okruženju. Mnogi mladi njegovog godišta koristili su drogu i pili alkohol u blizini crkve. Neki među njima su bili lopovi. I u crkvu su provaljivali nekoliko puta.

Jednog dana, Rorive je besciljno šetao i razmišljao: „Da li Bog može da promeni ove ljude?“ Posumnjao je u to i pomislio: „Ne, oni su izgubljeni.“

Te večeri usnio je san. Mnogi ljudi u Gabonu nemaju tekuću vodu, tako da su primorani kantama da donose vodu sa najbližeg izvora. U snu, Rorive je otišao do česme po vodu, i jedan mladić je pokušao da ukrade njegov novčanik. Uvukao je ruku u Rorivov džep, ali njegova ruka je bila prazna!

Lopov se začudio što u ruci nije ništa imao, a Rorive mu se nasmešio.

„Srebra i zlata nemam, ali ono što imam, daću ti“, rekao je.

Zatim je mladiću govorio o Isusu.

Kada se Rorive probudio, znao je da je

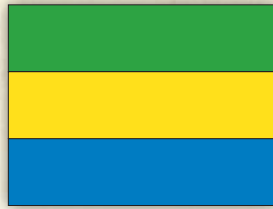
U vezi sa pričom

- Pronađite Kulamutu i Librvil na mapi Gabona.
- Pitajte decu šta misle zbog čega se ova priča naziva „Pravi misionar“. Pitajte ih šta znači biti misionar. (Misionar je svako ko svedoči drugima o Isusu svojim rečima ili delima.)
- Stavite pred decu izazov da budu misionari ove sedmice tako što će da traže prilike da razgovaraju o Isusu i da pozivaju prijatelje u crkvu.
- Pogledajte Roriva na Jutjubu: bit.ly/Rorive-Vinga.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/A-Real-Missionary).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Bog odgovorio na njegovo pitanje. On treba da svedoči o Isusu lopovima, narkomanima, pijancima koji su živeli u blizini crkve. Kada je njegova crkva, nešto kasnije, organizovala seriju evanđeoskih sastanaka, Rorive je pozvao lopove, narkomane i alkoholičare da dođu na crkvene programe. Šestoro mladih ljudi koje je pozvao u crkvu bilo je kršteno.

Rorive je oduševljen što je Bog upotrebio njega da dovede ljude do krštenja. On ima jedno značajno pitanje koje postavlja svakome ko dolazi u crkvu Subotom: „Ako je Bog mene upotrebio, zašto ne bi mogao i vas?“

Deo darova 13. Subote 2017. godine pomogli su da se otvori Adventistička srednja škola u Librvilu, u Gabonu. Hvala vam što svojim sredstvima pomažete da mladi ljudi saznaju o Isusu u školi. 🌍

GABON | 22. avgust

Ema Flor Etijabegel, 23

Glas iz bunara

Kada su njegova deca odlazila u školu, terao bi Emu da ostane kod kuće u Librivilu, u Gabonu. Ona nije znala zašto su sva ostala deca mogla da se obrazuju dok je ona morala da kuva obroke i da čisti kuću.

„Zašto ne mogu da idem u školu?“, pitala je.

„Zašto bi išla u školu?“, odgovorio je ujak i dodao: „Nisi dovoljno pametna.“

Emu je naporno radila. Ustajala je pre sedmoro starije braće i sestara da kuva i čisti. Nikada nije čula za Boga, ali je verovala da je neko odgore voli.

Jednog jutra, kada je imala 7 godina, ustala je kasnije, a ujak se razljutio. Pozvao ju je dok je odlazio iz kuće na posao.

„Pođi sa mnom“, rekao je.

Išli su zajedno neko kratko vreme, a onda se ujak zaustavio kraj dubokog bunara.

„Ti si glupa“, rekao je. „Zato ću te baciti u bunar.“

Uhvatio je malu devojčicu i bacio je unutra. Zatim je stavio drveni poklopac preko otvora.

Emu je pala na dno, 15 metara u dubinu, u tamu. Voda je bila hladna i duboka. Nije mogla da dotakne dno svojim nogama, a nije znala da pliva. Nije znala šta da čini.

U tom trenutku, čula je blagi ali odlučni muški glas koji joj se obratio u tami.

„Nemoj da se plašiš“, rekao je glas. „Ne pomeraj se. Obavi ruke oko sebe da bi ti bilo toplije.“

Emu je poslušala. Obavila je ruke oko sebe i nije se kretala. Nije potonula, a nije se ni umorila.

Te večeri, tetka je pitala ujaka za Emu kada se vratila sa posla.

„Gde je dete?“, pitala je.

„Bacio sam je u bunar“, rekao je ujak.

Tetka je bila sigurna da je Ema mrtva. Međutim, kada je skinula drveni poklopac sa otvora bunara, videla je da je mala devojčica još bila živa. Izvukla je Emu iz bunara kanapom.

Ujak je bio prestrašen kada je video Emu. Nije mogao da shvati kako je mogla da preživi.

Posle određenog vremena, počeo je još gore da se ophodi prema njoj nego ranije.

Ema se pitala zašto se rodila i zašto pati. Ali, verovala je da je neko odgore voli.

Jednog dana, stranac je pokucao na njihova vrata i govorio o Bogu.

„Zašto govorite o Bogu?“, pitala je Ema. „Bog ne brine o meni.“

„Čak ako patite i umrete, živećete opet“, rekao je stranac.

„Kako je moguće umreti i opet živeti?“, upitala je Ema.

Stranac je govorio o tome da će zahvaljujući Isusovoj smrti ljudi koji veruju u Njega živeti zauvek. Rekao je da je Bog dopustio njene patnje zato što je priprema za nešto posebno.

Ema je poverovala. Znala je da je Bog bio taj neko ko je voli. Bog je bio taj koji je spasio iz bunara tog dana.

U vezi sa pričom

- Pronađite Librvil na mapi Gabona.
- Pogledajte Emu na Jutjubu: bit.ly/Emma-Etiabeguel.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/Voice-in-the-Well).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Ema Flor Etijabegel danas ima 23 godine i uskoro će završiti srednju školu.

„Ljudi su govorili da sam glupa i da nikad neću ništa postići zato što nisam išla u školu. Sada završavam poslednju godinu srednje škole. Svi ljudi koji su me nekad ismevali, mogu da vide Božiju slavu u mom životu“, izjavljuje Ema.

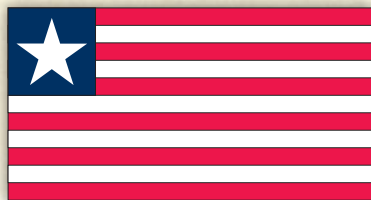
Deo sredstava darova 13. subote 2017. godine bio je upotrebljen za otvaranje Adventističke srednje škole u Librvilu, u Gabonu, u kojoj učenici poput Eme mogu da stiču obrazovanje.

Hvala vam što pomažete da mladi ljudi upoznaju Isusa u školi. 🌍

Gabonska kuhinja bazira se na kasavi, pirinču, testenini od manioke, ribi koja se u velikim količinama može naći duž reka i morske obale, mesu od antilope, divokoze, divlje svinje i zmijske, kao i tropskog voća poput banana, ananasa i šećerne trske.

LIBERIJA | 29. avgust

Albert Ilajdža Maje, 44

Dečak po imenu tata

U selu Sijan, u Liberiji, otac je pozvao osmogodišnjeg Alberta Ilajdžu Maje da odnese posudu sa pirinčem ispred jednog grma.

„Tata, požuri“, rekao je otac. „Idemo da odamo čast našim precima.“

„U redu, sine. Hajde“, odgovorio je dečak. Uzeo je posudu sa pirinčem preko kojeg je bilo crveno palmino ulje. U posudi je takođe bilo jedno jaje i kola orasi.

Otac je kleknuo ispred grma i uzeo posudu od Alberta. Podigavši posudu obema rukama, otac se pozivao na svog oca, dedu i ostale mrtve pretke. „Želim da sadim pirinač na svom imanju. Potrebno je da imanje donese rod. Kao i moji preci pre mene, prinosim ovu hranu vama. Ako ispuniti moju želju da imanje bude rodno, neka posuda bude ispražnjena kada se budem vratio po nju.“

Narednog dana otac je pozvao Alberta.

„Tata, idemo do grma da vidimo kako su naši preci odgovorili“, rekao je.

„Hajde sine, idemo“, odgovorio je Albert.

Posuda je bila prazna. Nije bilo traga od pirinča, jajeta i kola oraha.

„Prazna posuda označava da su naši preci saglasni da možemo da sejemo ove godine“, rekao je tata.

Svaki put kada bi otac nešto želeo, odvodio je Alberta do grma sa činijom pirinča. Kada se nadao dobroj žetvi pirinča, odlazili su do grma. Kada je želeo da mu žena zatrudni i rodi muško dete, odlazili su do grma. Kada je želeo kišu, odlazili su do grma.

Albert se pitao da li su mrtvi preci zaista jeli prinetu hranu. Međutim, otac mu je branio da ide do grma i gleda šta se događa.

„Tata, ne možeš ići do grma sam. Možeš samo sa mnom da ideš.“

„Dobro, neću ići sam, sine“, obećao je Albert.

Možda se pitate zašto otac naziva Alberta „tata“, a Albert svog oca „sine“. Odgovor je jednostavan. Vrač je rekao ocu da se njegov otac reinkarnirao ili ponovo rodio nakon svoje smrti u liku Alberta. Zato je otac verovao da je Albert zapravo bio njegov otac.

Sve se promenilo kada je otac poslao Alberta u adventističku školu u selu. Prvog dana, deca su bila iznenađena kad su čuli da otac naziva Alberta tata.

„Koliko imaš godina?“, upitao je jedan dečak Alberta.

Albert je pokušao da objasni. „On me zove tata zato što veruje da se njegov otac reinkarnirao u meni“, odgovorio je.

Druga deca bila su zbunjena. Ona su proučavala Bibliju u školi i bila su ubeđena da mrtvi ljudi ne mogu da budu reinkarnirani. Albert je takođe bio zbunjen što ga druga deca nisu shvatala. Pozvao je učitelja da mu objasni učenja iz Biblije.

Učitelj je otvorio Knjigu o Jovu: „Tako čovek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa neće se probuditi niti će se prenuti oda sna svog.“ (O Jovu 14,12)

Albert je po prvi put poverovao da on nije očev tata.

Kada se vratio iz škole, rekao je ocu za razgovor sa učiteljem. Otac nije znao

U vezi sa pričom

- Pronađite Bućanan na karti Liberije. Selo Sian se nalazi blizu grada.
- Pogledajte Alberta u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Albert-Maye.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Boy-Named-Daddy).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

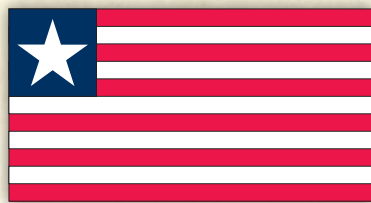
da čita tako da mu je Albert čitao tekstove iz Biblije. Otac je bio veoma tužan. Shvatio je da je Albert govorio istinu. Od tog dana, nikada više nije nazvao Alberta tatom, a Albert je prestao da naziva svog oca sinom.

Otac i Albert su prestali da odnose posude sa pirinčem do posebnog grma. Više nisu svetkovali svoje pretke. Bili su odlučni da svetkuju samo svog Oca na nebesima.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju škole u Bućananu, u Liberiji. Ona će zameniti školu uništenu u građanskom ratu u ovoj državi devedesetih godina. Bućanan se nalazi blizu Albertovog rodnog sela. 🌐

Sedište Jugoistočne liberijske misije nalazi se u ulici „Tubman“ u gradu Bućananu. Herijet Tubman bio je američki abolicionista i politički aktivista. Rođen u ropstvu, Tubman je pobegao i kasnije organizovao 13 misija da spasi oko 70 ljudi iz ropstva, koristeći mrežu aktivista protiv ropstva i sigurne kuće poznate pod nazivom *Podzemna železnica*.

LIBERIJA | 5. septembar

Amos P. M. Džekobs, 49

Pirinač za boga reke

Otac je u belu posudu stavio pirinač preko kojeg je prelio crveno palmi- no ulje. Kuvanu piletinu stavio je preko pirinča. Krenuo je, zatim, pešice sa posu- dom sa hranom do velike reke na 45 minuta hoda od njegovog sela Sian u Liberiji.

Na ovaj put nije krenuo sam. Sa njim je išlo još deset seljana koji su takođe nosili bele posude sa pirinčem i kuvanom piletinom. Dok su išli putem, ljudi i žene pevali su tradicionalne pesme.

„Duo, duo, duo“, pevali su, što na maternjem basa jeziku znači „blagoslov dolazi, blagoslov dolazi...“

Kad su došli do reke, ljudi i žene su seli i stavili svoje posude na zemlju ispred sebe.

Otac, seoski poglavica, ustao je da se obrati grupi.

„Da li verujete da ćete imati blago- slov?“, upitao je.

Svi su povikali: „Da!“

„Onda jedite“, rekao je. „Ali, zapamtite da ostavite nešto hrane u svojim posu- dama.“

Otac i meštani jeli su pirinač sa pileti- nom. Ostavivši nešto hrane, meštani su ustali i stali na obalu reke. U njihovo ime, otac se obratio reci.

„Došli smo po blagoslove“, rekao je.

Uzeo je ostatke hrane iz svoje posude i bacio u reku. Pomerivši se unazad, otac je dao znak sledećoj osobi da istupi napred. Taj meštanin se takođe obratio reci i bacio ostatak svoje hrane. Pošto su svi to učinili, stali su u krug, pružili ruke jedno drugom, a otac je stao u centar kruga.

„Da li imate nekog drugog boga koji može da vas blagoslovi pored našeg boga reke?“

„Ne!“, uzviknuli su meštani.

Zatim se grupa vratila u selo.

Jednog dana, dok je otac radio u luci u glavnom gradu Liberije, Monroviji, primio je telefonski poziv od prijatelja iz sela koji je znao za njegovu odanu službu bogu reke.

„Imam radosne vesti“, rekao je prijatelj Vili Helbig. „Postoji novi Bog. Vрати se u selo.“

Kada se vratio, saznao je da se Vili krstio u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi nakon što je saznao o Bogu od Rudolfa Helbiga, nemačkog pionira misionara. On je čak usvojio prezime ovog misionara. Sada je Vili želeo da drži biblijska proučavanja ocu.

U toku narednih nekoliko meseci, otac je saznao za Boga koji živi na nebu i ne zahteva jestivu žrtvu da bi odgovorio na molitve. Nedugo zatim, bio je kršten.

Otac, čije puno ime je Džo S. Džejkobs odlučio je da postane adventistički pastor. Imao je dvanaestoro dece među kojom je treći po redu Amos P. M. Džejkobs, takođe pastor. On voli da iznosi priču o tome kako je njegov otac pronašao pravog Boga.

„Otac je napustio boga reke i prigrlio živog Boga“, kaže Amos koji ima 49

U vezi sa pričom

- Pronađite Bučanan na mapi Liberije. Selo Sian se nalazi u njegovoj blizini.
- Otac je umro 2011. godine u 74. godini.
- Pogledajte Amosa u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Amos-Jacobs.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/Rice-for-River-God).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

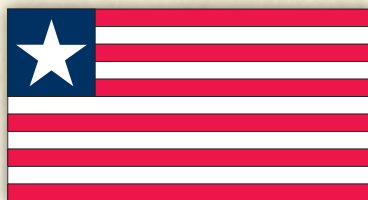
godina. „To je bila velika promena koja je vodila boljem životu.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Bučananu, u Liberiji, koja će zameniti školu porušenu u građanskom ratu devedesetih godina. Bučanan se nalazi blizu očevog rodnog sela u kome je prvi adventistički misionar, Rudolf Helbig iz Nemačke, osnovao prvu crkvu nakon svog dolaska u Liberiju 1926. godine. 🌐

Liberija je poznata po svojim dekorativnim maskama, drvenim rukotvorinama i predmetima kao što su češljevi, kašike i viljuške. Liberijske skulpture od drveta nastale su pod uticajem stare istorije, folkloru, narodnih izreka, duhovnosti i seoskog života. One pokazuju umetnikovu želju da naglasi detalje i njegovu povezanost sa ljudima i obrađenim predmetima od drveta.

LIBERIJA | 12. septembar

Vilmot Red, 26

Velike noge, velika nevolja

Devetogodišnji Vilmot Red, koji živi u jednom selu u zapadnoafričkoj državi Liberiji, probudio se jedne noći i video da su mu noge natečene.

Njegove noge bile su duplo deblje od trenutka kada je otišao u krevet.

Vilmot je pokušao da se uvuče u pantalone, ali bile su isuviše uske. Pokušao je da obuče cipele, ali su bile isuviše male. Našao je šorts i dotrčao bosonog do oca.

„Moje noge su debele!“, rekao je.

Otac se zabrinuo.

„Da li te bole?“, upitao je.

„Ne, ništa me ne boli“, odgovorio je dečak. „Samo su mi noge zaista debele. Ne mogu da obučem pantalone ni da obujem cipele.“

Otac je mislio da će otok spasti sam od sebe. Predložio je da sačekaju nekoliko dana. Međutim, nakon 7 dana Vilmotove noge bile su veće nego ikad.

Otac je pozvao bolnicu. Došla su kola hitne pomoći sa uključenom rotacijom i zvukom sirene. Put do bolnice trajao je pola sata.

Doktor je uradio određene testove, ali ništa nije mogao da otkrije. Otac je ostavio Vilmota u bolnici i vratio se u selo da pronade Nakonti, staru ženu koja se za novac molila za druge. Nakonti je rekla ocu da joj da 30 dolara za sapun, peškiri i teglu maslinovog ulja. „Kada dečak dođe kući, trebalo bi da upotrebljava sapun kad god se kupa ili pere svoje ruke“, rekla je. „Neka koristi peškiri da se obriše. Nakon kupanja neka namaže telo maslinovim uljem.“

Zatim se žena pomolila za Vilmota. Kada je završila, rekla je ocu da zaboravi na sapun, peškiri i maslinovo ulje.

„Upravo sam imala viziju“, rekla je. „Sapun, peškiri i maslinovo ulje neće pomoći dečaku. Neko ko živi u blizini ga

U vezi sa pričom

- Pronađite Bučanan na mapi Liberije.
- Pogledajte Vilmota u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Wilmot-Redd.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/Big-Foot-Big-Trouble).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

je prokleo, zato morate da ga odvedete dalje odavde. To je jedini način da bude isceljen.“

Otac se vratio u bolnicu po Vilmota i odveo ga u ujakovu kuću koja je bila daleko. Želeo je da dečak bude oslobođen kletve.

U novom gradu, otac je odveo Vilmota u drugu bolnicu. Doktor je izjavio da Vilmot ima infekciju bubrega. Nakon dve sedmice lečenja, Vilmotova stopala i noge vratili su se u normalnu veličinu, i dečak je bio otpušten iz bolnice. Međutim, otac je i dalje smatrao da je dečak bio pod kletvom i da se oporavio samo zato što je bio daleko od kuće. Otac se dogovorio sa ujakom da Vilmot ostane da živi kod njega.

Nakon četiri godine, kada je Vilmot imao 13 godina, otac se preselio u drugi grad i poslao po svog sina. Upisao je dečaka u lokalnu adventističku školu.

Vilmot je u novoj školi saznao da Bog ne zahteva novac da bi odgovorio na molitve. Zavoleo je Boga i pozeleo da pokaže svoju ljubav tako što će svetkovati sedmi dan Subotu. Ubrzo se krstio.

Pošto je otac svetkovao nedelju, bio je uznemiren Vilmotovim novim verovanjima. Subota je bila dan kada je porodica

obavljala određene poslove, a Vilmot tog dana više nije pomagao u pranju veša ili čišćenju dvorišta. Otac je ponekad kažnjavao Vilmota tako što mu je uskraćivao hranu tokom Subote.

Vilmot je pokušavao da razgovara sa svojim ocem o Suboti, ali on je odbijao da sluša. Molio se svaki dan Bogu da omekša očevo srce.

Jedne večeri tokom porodičnog bogoslužjenja, Vilmot je pitao oca da mu pokaže gde Biblija govori o tome da hrišćani treba da svetkuju nedelju. Otac je otvorio svoju Bibliju i tražio tekst. Nije mogao da nađe nijedan. Vilmot je onda uzeo svoju Bibliju i otvorio Jevanđelje po Luki 4,16 i dao ocu da pročita.

Tiho se pomolio da Bog omekša srce njegovog oca.

Otac je pročitao da je Isus odlazio u crkvu svake Subote. Stih kaže: „I dođe u Nazaret gde beše odrastao, i uđe po običaju svom u dan Subotni u zbornicu, i ustade da čita.“ (Luka 4,16)

Otac je bio zbunjen.

„Nisam znao da je Isus svetkovao Subotu“, rekao je. „Sine, izvini što sam loše postupao prema tebi.“

Vilmot više nikada nije imao problem oko Subote. On se moli da njegov otac postane adventista. On nikada više nije otišao kod žene koja se moli. On direktno odlazi kod Boga.

„Molim se nebeskom Ocu“, izjavljuje. „Sve stavljam u Njegove ruke.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za otvaranje osnovne škole u Bučananu, u Liberiji, gde Vilmot živi. Na taj način, mnoga deca mogu saznati više o Isusu.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva za dar 13. Subote. 🌐

GVINEJA | 19. septembar

Novi život

Moriba Manemu, 12

Mali Moriba je uvek bio poslušan dečak. Ali, njegov život se promenio kada je imao šest godina. Njegova majka je tada umrla.

Otac nije imao vremena za dečaka zato što je bio zauzet poslom na porodičnoj farmi u zapadnoafričkoj državi Gvineji. Očeva druga supruga nije imala vremena za dečaka jer se sama brinula o pet devojčica i četiri dečaka. Niko nije hranio Moribu, niko ga nije grlio ili mu rekao neku lepu reč.

Moriba je postao nepristojan. Odbijao je da radi na porodičnoj farmi. Ako bi mu otac rekao da prenese neku poruku, ostajao je celi dan napolju igrajući se sa svojim prijateljima, i često se vraćao kući tek uveče. Krao je novac da bi kupovao hranu. Krao je kukuruz i kikiriki sa obližnjih farmi i prodavao da bi obezbedio sebi hranu.

Moriba je lagao da bi prikrio svoje loše postupke. Kada bi ga ljudi pitali da li je

nešto ukrao, odgovarao bi: „Ne, nisam to bio ja.“ Međutim, niko mu nije verovao i ljudi su ga tukli skoro svaki dan.

Tetka Rozali je primetila da ga ljudi tuku, pa se zabrinula da bi ga neko mogao ozbiljno povrediti. Uzela ga je sa porodične farme i poslala na drugi kraj države, u glavni grad Konakri.

Tetka Rozalija je bila adventistkinja. Želela je da Moriba upozna Isusa. Upisala ga je u adventističku školu.

Škola je bila veoma teška za dečaka. Nikada nije učio, a trebalo je puno napora da nauči da čita i piše. Još teže je bilo sedeti u školskoj klupi. On je navikao da svoje dane provodi igrajući se napolju, a sada je morao da sedi u učionici.

Moriba nije mogao dugo da sedi. Jednom prilikom, nakon kratkog vremena provedenog u školskoj klupi, popeo se na stolicu i počeo da skače sa stolice na stolicu u učionici. Drugoj deci se to sviđelo, ali učitelju nije. Tada - kraak! Jedna stolica se polomila, a Moribu su poslali kod direktora. Direktor je pozvao tetka Rozaliju u školu.

U vezi sa pričom

- Pronađite Moribino rodno mesto Nzerekore na mapi. Grad se nalazi na jugoistoku Gvineje. Pronađite grad Konakri u kome on trenutno živi. Grad se nalazi na zapadnoj obali.
- Pogledajte Moribu na Jutjubu: bit.ly/Moriba-Monemou.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podatka ADAMS (bit.ly/New-Life-WAD).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

„Zaista mi je žao“, rekla je tetka Rozalija. „Učinićemo sve sa svoje strane da on ne uništava školsku imovinu.“

Međutim, Moriba nije mogao mirno da sedi. Navikao je da bude slobodan napolju. Nije hteo da bude nevaljao, ali je nastavio da lomi stolice. Tetka Rozaliju su svaki put pozivali u školu i ona se svaki put izvinjavala.

„Učinićemo sve sa svoje strane da on ne uništava ponovo školsku imovinu“, govorila je.

Komšije su se pitale da li će Moriba ikada biti sposoban da uči. Rekli su tetka Rozaliji da odustane od pokušaja da ga

nauči da čita i piše, i da ga umesto toga uči da postane farmer.

„Ovaj dečak nikada neće ništa naučiti“, rekao je jedan od njih.

„Gubite vreme sa školom“, rekao je drugi komšija.

Tetka Rozalija je odlučno odmahнула glavom.

„Moriba je inteligentan dečak, a Bog će mu pomoći u učenju“, rekla je.

Bog je čuo njene molitve. Posle prvog semestra, Moriba je počeo dobro da čita. Savladao je i pisanje. Počeo je da shvata lekcije dok je učio. Učitelji su bili ispunjeni radošću i rado su mu svakodnevno držali dodatnu nastavu nakon časova.

Danas Moriba ima 12 godina i učenik je trećeg razreda. On može da čita svoju Bibliju, koju je dobio kao poklon od škole. On se priprema za krštenje. Želi da služi Bogu u svom novom životu.

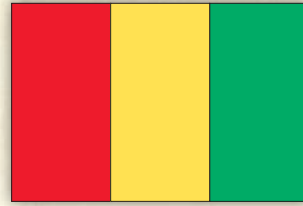
„Veoma sam srećan svojim novim životom“, izjavljuje. Ljudi me vole sada. Nisam isti dečak kakav sam ranije bio. Promenio sam se. Isus, Subota i škola su me promenili.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za otvaranje akademije „Kobaja“, neophodne škole od 1. do 12. razreda u Konakri, u Gvineji.

Hvala vam što imate na umu Moribu i njegovu školu u svojim molitvama. 🌍

Adventno delo u Gvineji počelo je 1987. godine, kada je jedan bračni par iz Evrope tiho svedočio o svojoj veri. U aprilu 1992. godine, prve ratne izbeglice iz Liberije došle su u Gvineju, uključujući i nekoliko adventističkih hrišćana i rukopoloženi pastor V. Olojsijus, koji su ubrzo počeli da svedoče o svojoj veri.

PROGRAM 13. SUBOTE | 26. septembar

Džunior Kekura Soropogi, 13

Veliko nadmetanje

Džunior Kekura Soropogi nije bio zadovoljan svojom novom školom u Konakri, u Gvineji. Kuća sa jednom prostorijom nije imala ni vrata ni prozore. Nije bilo dvorišta, samo gomile zemlje. Za razliku od toga, njegova stara škola je bila žuta zgrada sa četiri prostorije, sa vratima i prozorima, i lepim dvorištem sa košarkaškim terenom.

„Ne volim ovu školu“, žalio se Džunior svome ocu nakon prvog školskog dana u trećem razredu. „Nisam srećan ovde.“

Otac je upisao Džuniora i njegovog mlađeg brata Emila u adventističku školu jer je hteo da deca upoznaju Boga. Novoizgrađena škola nije imala vrata, prozore ili dvorište zato što je ponestalo sredstava.

Džunior je išao u redovnu školu prvi i drugi razred, a Emil je tek počeo da pohađa nastavu.

Otac je insistirao da Džunior ostane u novoj školi.

„Škola će biti bolja“, rekao je.

Džunior nije bio siguran.

Ali, kako su dani prolazili, počeo je da uživa u biblijskoj nastavi. Bio je zainteresovan da čita o tome kako je Bog stvorio Zemlju, i da je Isus umro za njegove grehe. Nikada ranije nije čuo za te stvari.

Jednog dana učiteljica je najavila veliki događaj na biblijskoj nastavi.

„Sutra ćemo imati kviz“, rekla je.

Napisala je pet stihova na tabli i rekla deci da ih prepisuju u svoje sveske.

„Naučite jedan stih napamet za sutrašnji kviz“, rekla je.

Džunior je kod kuće ponavljao stihove iz Poslanice Efescima: „Deco! Slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je ovo pravo. Poštujte oca svog i mater: ovo je

prva zapovest s obećanjem.“ (Efescima 6,1.2)

Otac i majka bili su srećni kada su videli da Džunior uči napamet stihove iz Biblije.

Narednog dana, učiteljica je dala svakom učeniku list papira i rekla da napišu stih koji su naučili. Džunior je dobio odličnu ocenu.

Nakon toga, učiteljica je davala mnoge kvizove, a Džunior je voleo da uči napamet stihove iz Biblije.

Iako u školi nisu mogli da igraju košarku, deca su počela da igraju drugu vrstu igre. Učiteljica je rekla Džunioru i još jednom dečaku i devojčici iz trećeg razreda da se pripreme za veliko nadmetanje protiv dece iz drugog razreda. Nadmetanje bi trebalo da pokaže ko zna više biblijskih stihova.

Džunior je kod kuće otvorio svoju Bibliju i ponavljao stihove koje je učio napamet. Bio je srećan što je učiteljica njega izabrala da predstavlja svoj razred. Majka je takođe bila srećna.

„Poznavaćeš bolje Bibliju“, rekla je.

Narednog dana, Džunior se pridružio svojim školskim drugovima u prednjem delu učionice. Troje učenika iz drugog razreda prišli su takođe napred. Ostali učenici su posmatrali iz pozadine.

Učiteljica je iznela pravila. Ona će reći koja je biblijska knjiga i stih u pitanju, a timovi će imati šansu da odgovore.

„Jovan 3,16“, rekla je.

Tim iz drugog razreda znao je odgovor, i jedno dete je reklo: „Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.“

U vezi sa pričom

- Pogledajte Džuniora na Jutjubu: bit.ly/Junior-Soropogui.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/The-Big-Contest).
- Slike u vezi s projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020
- Džuniorov otac zove se Pepe Viktorijen Soropogi, 43 godine, a majka Tido Grejs Haba, 36 godina.

Tim iz trećeg razreda je takođe znao odgovor. Oba tima su za tačan odgovor dobila po 1 bod. Rezultat je bio 1:1.

Učiteljica je dala drugi stih. Oba tima su tačno odgovorila. Rezultat je 2:2. Timovi su tačno odgovarali na postavljena biblijska pitanja. Ostali učenici bili su željni da vide koji će tim pobediti.

„Hajde da započnemo novi krug sa nova četiri stiha“, izjavila je.

Oba tima su tačno odgovorila na prva tri pitanja. Ukupan rezultat bio je 7:7. Na red je došlo poslednje pitanje.

„Efescima 6,1.2“, rekla je učiteljica.

Tim iz drugog razreda bio je zbunjen. Niko nije znao stih.

Džuniorovi drugovi iz tima takođe nisu bili sigurni koji stih je u pitanju. Međutim, Džunior ga se setio. To je bio stih koji je naučio napamet prilikom prvog kviza u školi.

„Deco! Slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je ovo pravo. Poštuj oca svog i mater: ovo je prva zapovest s obećanjem“, rekao je.

„Tačan odgovor!“, učiteljica je rekla. Rezultat je 8:7. Treći razred je pobjednik nadmetanja.

Trećaci su radosno povikali i glasno aplaudirali. Topli osećaj zadovoljstva ispunio je Džuniora.

Možda nova škola nije izgledala tako lepo kao njegova stara škola, možda nije imala ni lepo dvorište, ali, na kraju i nije bila tako loša.

Učiteljica je primetila da je Džunior uživao u biblijskoj nastavi, i pozvala Emila i njega u Subotu u crkvu. Ubrzo su Emil i Džunior odlazili u crkvu svake Subote. Pozvali su svoje roditelje da im se pridruže.

Crkva se svidela majci i ocu. Ubrzo su se krstili. Džunior i Emil se nadaju da će se takođe krstiti.

Džunior danas ima 13 godina i žao mu je što više nije učenik adventističke škole. Škola podučava decu od prvog do šestog razreda. Džunior je sada u sedmom razredu.

Darovi 13. Subote ovog tromesečja omogućiće Džunioru da se vrati u adventističku školu. Biće sagrađena nova školska zgrada u kojoj će deca moći da stiču obrazovanje od predškolskog uzrasta do dvanaestog razreda.

Hvala vam što ćete izdvojiti sredstva za darove 13. Subote da pomognete izgradnju škole i druge projekte u Liberiji i Nigeriji.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike).

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Južnoazijske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Spavaonica za dečake, Akademija Garmar, Rajanagaram, Andra Prateš
- Pet učionica, Adventistički koledž Flaiz, Rustumbada, Andra Pradeš
- Crkvena zgrada, Amritsar, Pandžab
- Crkvena zgrada, Ranči, Džarkand
- Studentski dom, Škola adventista sedmog dana, Varanasi, Utar Pradeš
- Druga faza školske zgrade na Adventističkom koledžu Rurki, Rurki, Utarakand
- Nove crkvene zgrade Central Kanada i Savanagar Tamil, Karnataka
- Dve učionice, Adventistička engleska gimnazija, Azam Nagar, Karnataka
- Spavaonica za dečake, Srednja škola „E. D. Tomas Memorial“, Tandžavur, Tamil Nadu
- Kabineti i biblioteka, Adventistička srednja škola „Tirumala“, Tiruvananthapuram, Kerala
- Školska zgrada, Adventistički fakultet Spajser, Ahirevadi, Maharaštra

Obojte zastavu

LIBERIJA

UPUTSTVO:

Obojite svaku drugu prugu crvenom, počevši od vrha, s tim da zadnja pruga na dnu bude isto crveno obojena. Ostale pruge ostavite u beloj boji. Obojite kvadrat u gornjem levom uglu plavom, ostavljajući zvezdu belu.

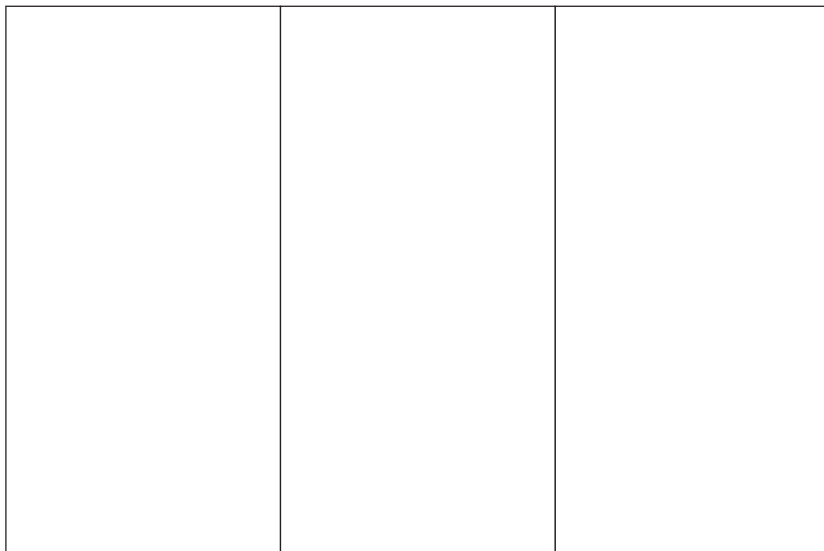

GABON

UPUTSTVO:

Obojite gornju trećinu zelenom bojom, srednju žutom, a donju trećinu plavom.

Obojte zastavu

GVINEJA

UPUTSTVO:

Leva trećina crvena,
srednja trećina žuta,
desna trećina zelena.

Hajde da kuvamo

PIĆE OD ĐUMBIRA

(GVINEJA)

SASTOJCI:

6 čaša ključale vode (1,5 l)
1 čaša đumbira (sveže, očišćeno,
izrendano)
200 gr šećera
10 - 12 celih karanfilića

2 štapića cimeta
120 ml soka od limuna ili limete
250 ml soka od pomorandže
8 čaša hladne vode (2 l)

UPUTSTVA:

Staviti ključalu vodu preko izrendanog đumbira, šećera, karanfilića, cimeta u veliki lonac ili staklenu činiju. Poklopite i ostavite po strani na sobnoj temperaturi najmanje sat vremena. Promešajte tečnost i procedite kroz tanku tkaninu, dodajte sokove i vodu koja je bila sa strane. Poklopite i ostavite još sat vremena. Blago promešajte. Stavite u frižider. Može se poslužiti toplo, hladno ili sa ledom, razblaženo sa vodom ili kiselom vodom. Iscediti sok od limete / limuna u svaku čašu pre sipanja.

Hajde da kuvamo

PEČENE BANANE

(GABON)

SASTOJCI:

8 banana isečenih u tri
dijagonalna komada
1 jaje
30 ml soka od pomorandže

100 gr prezli
120 ml ulja
350 gr kisele pavlake
100 gr smeđeg šećera

UPUTSTVA:

Umutiti jaje i sok od pomorandže. Staviti banane u umućenu mešavinu, a zatim u prezle. Prethodno zagrejati ulje u tiganju. Peći banane dok ne dobiju braonkastu boju. Staviti banane zatim u rernu na 170 stepeni na 5 minuta. Služiti banane prelivene pavlakom i smeđim šećerom.

Igre / pesma

MALI ZEC

(GABON)

SRPSKI

Moj mali zec je veoma tužan.
On ne skače više, ne igra se u mom
dvorištu.
Hop, hop, hop, moj mali zeko.
Brzo idi da poljubiš nekog.

ENGLESKI

My little rabbit is very sad,
He no longer hops or dances in
my garden.
Hop, hop, hop, my little rabbit
And quickly go kiss someone.

UPUTSTVA ZA IGRU:

Jedno dete ima ulogu zeca. Deca formiraju krug za malim „zecom“ u sredini. Deca kruže oko njega i pevaju pesmicu. Zatim, stanu, ali nastavljaju da pevaju, tapšući rukama, a zec u sredini počinje da skakuće. Prilikom, pevanja zadnje rečenice, „zec“ bira nekog od dece i skakuće do njega da ga poljubi. Izabrano dete postaje „zec.“

Link za audio klip ove pesme može se naći: bit.ly/LePetitLapin.

VOZ, VOZ ŽURKA

(LIBERIJA)

ISPUSTITI MARAMICU

Vođa: Voz, voz žurka!

Grupa: Aaaaa, žurka!

Vođa: Voz, voz žurka!

Grupa: Aaaaa, žurka!

Vođa: Pisao sam pismo svom ocu,
i tokom puta ispalo mi je.
Mali dečak ga je pokupio,
i stavio u svoj džep.

UPUTSTVA ZA IGRU:

Deca prave krug gledajući napred. Jedno dete (vođa) ide iza njih oko kruga držeći predmet poput maramice. Vođa peva svoj deo pesme, a deca u krugu odgovaraju svojim delom pesme.

U nekom trenutku, vođa ispušta predmet iza jednog deteta i počinje da trči u krug. Dete iza kog je ispušten predmet mora da trči i dohvati vođu. Ako ga uhvati pre nego što dođe do praznog mesta u krugu, vođa mora da ide još u krug sa maramicom. Ako ne, drugo dete postaje vođa, i igra počinje iz početka.

Igra i pesma se mogu videti na Jutjubu: bit.ly/TrainTrain (Igra počinje u video klipu 1:57).

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Gabona, Liberije, Gvineje (WCAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Liberia: government website	bit.ly/LibGovt
World Travel Guide	bit.ly/WTGLiberia
Gabon: government website	bit.ly/GabGovt
Wanderlust	bit.ly/WLGabon
Guinea: government website	bit.ly/RepGuiGovt
Lonely Planet	bit.ly/LPGuinea
Seventh-day Adventist	
West-Central Africa Division	bit.ly/SDAWAD

Adventistički Misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu Subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misioniski časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od vašeg Odbora Subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova Subotne škole. Dvanaeste Subote podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subotne škole da pripreme svoje darove 13. Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	Dragana Todoran
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

ZAPADNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

PROJEKTI:

- 1** Izgradnja Akademije Kobaja u Konakri, Gvineja
- 2** Otvaranje osnovne škole i gradskog centra uticaja u Bjukenemu, Liberija
- 3** Osnivanje zdravstvenog centra u Abudži, Nigerija

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNISTVO	POPULACIJA
Kamerunska unija	955	581	112,493	25,641,000
Centralna afrička misija	137	96	14,285	28,913,000
Istočna nigerijska unija	683	612	160,053	41,956,425
Istočna sahelska misija	199	346	27,297	86,871,000
Severna ganska misija	902	1092	198,887	15,073,782
Severna nigerijska unija	234	403	45,612	97,075,650
Južna ganska unija	927	1,244	166,768	14,390,218
Zapadna afrička misija	131	208	34,842	24,458,000
Zapadna nigerijska unija	297	473	57,691	56,842,925
Zapadna sahelska misija	58	92	16,255	44,895,000
UKUPNO:	4,523	5,147	834,183	436,117,000